

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 379/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. M., T., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach vedených Obvodným pozemkovým úradom Nitra pod sp. zn. 2012/00015-PÚ/o.č.1062/1092 a sp. zn. 2013/028/MM a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2013 doručená sťažnosť Ing. L. M. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaniach vedených Obvodným pozemkovým úradom Nitra (ďalej len „obvodný úrad“) pod sp. zn. 2012/00015-PÚ/o.č.1062/1092 a sp. zn. 2013/028/MM. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 16. apríla 2013.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že prvostupňovým rozhodnutím obvodného úradu sp. zn. 2012/00015-PÚ/o.č.1062/1092 z 22. septembra 2012 bolo vyslovené, že návrhu sťažovateľa, ako aj jeho brata T. M. na opravu chýb v procese

projektu pozemkových úprav v katastrálnom území M. nevyhovuje. Odvolacím rozhodnutím obvodného úradu sp. zn. 2013/028/MM z 31. januára 2013 bolo odvolanie sťažovateľa a T. M. zamietnuté a zároveň bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie.

Podľa názoru sťažovateľa uvedenými právoplatnými rozhodnutiami došlo k porušeniu označeného článku ústavy, a to z viacerých dôvodov, ktoré sťažovateľ veľmi podrobne rozvádza.

Sťažovateľ žiada rozhodnúť v prospech sťažnosti a v zmysle jej odôvodnenia s tým, že obvodný úrad je povinný zabezpečiť opravu príslušných listín.

Podľa zistenia ústavného súdu rozhodnutia obvodného úradu sa stali právoplatnými 7. februára 2013.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže napadnuté rozhodnutia obvodného úradu podľa zistenia ústavného súdu nadobudli právoplatnosť 7. februára 2013, posledným dňom dvojmesačnej zákonnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu by mal byť 7. apríl 2013. Tento deň však pripadal na nedeľu, a preto sa lehota predĺžila do najbližšieho pracovného dňa, teda do pondelka 8. apríla 2013.

Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu až 16. apríla 2013, teda osem dní po skončení zákonnej lehoty, a preto treba dospieť k záveru, že sťažnosť bola podaná oneskorene.

Odhliadnuc od konštatovanej skutočnosti treba poznamenať, že sťažovateľ podľa všetkého nepodal návrh na preskúmanie právoplatných rozhodnutí obvodného úradu na príslušnom krajskom súde v rámci správneho súdnictva v zmysle piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Nevyužil teda účinný prostriedok nápravy porušenia ním označených práv v súdnom konaní, hoci na to bol oprávnený, čo by, nebyť oneskorenosti jeho sťažnosti, zakladalo neprípustnosť sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2013